

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de tre Ordførere, som har givet Tilslutning til Lovforslaget, og beklager, at Ordførerne for det konservative Folkeparti og for Venstre ikke kan gaa med til at gennemføre denne midlertidige Lov. Det Ændringsforslag, der er stillet af de to Partier, kan jeg selvfølgelig ikke modtage, og jeg kan overhovedet ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen kan være saa naiv at tro, at vi, som han udtrykkelig ved sætter langt mere Pris paa Udstykningen efter 4. Oktober-Loven og ikke lægger megen Vægt paa den Udstykning, der foregaar efter den gamle Husmandslov, virkelig skulde modtage en Ændring, der fuldkommen udelukker Udstykning efter det Princip, vi anser for at være det bedste. Der skal en meget stor Naivitet til at tro, at vi skulde gaa ind paa dette; i en Tid, hvor vi har Flertal i Folketinget, er det dog ganske urimeligt at tro noget saadant.

Naar det ærede Medlem saa taler om Principrytteri og endog gaar saa vidt, at han sammenligner med de Hekse, der rider til Bloksbjerg, maa jeg dertil sige, at det kan i hvert Fald ikke være os, han tænker paa, for vi har ikke i dette Lovforslag i mindste Maade vist noget Principrytteri. Skønt vi holder paa, at det rigtigste og bedste er at udstykke efter 4. Oktober-Loven, er vi gaaet med til, at der over hele Landet kan udstykkes ikke alene efter denne Lov, men ogsaa efter den gamle Husmandslov. Vi er endog i det Ændringsforslag, som blev stillet i Udvalget, gaaet med til, at den Jord, der indkøbes for Jordfondens Renter, ogsaa kan udstykkes efter den gamle Husmandslov.

Saa kan man i alt Fald ikke sige, at det er os, der her rider Principper som Hekse til Bloksbjerg. Det maa være det ærede Medlems eget Parti, han mener kan karakteriseres paa den Maade. Ganske vist er det et Princip, som det Parti ikke har haft ret længe; det er ikke saa farlig lang Tid siden, det var med til at udstykke efter 4. Oktober-Loven, og den Bestemmelse, som findes i § 3 i den midlertidige Lov for Sønderjylland, som blev gennemført i 1930, altsaa for ikke mere end to Aar siden, kunde Partiet Venstre stemme for. Jeg forstaaer overhovedet ikke Partiet Venstres Stilling. Det er noget vanskeligt at følge de Svingninger, det foretager i denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen udtalte, at vi maatte være forberedt paa, at overfor de Statshusmandsbrug, som er oprettet i de senere Aar, maa Staten gaa

til en Nedskaering af Gælden. Ja, det er nok muligt. Men jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han da ikke mener, at Gældsforholdet er mindst lige saa trykkende for den Række Landmænd, der har købt privat, som for dem, der har købt Statsjord. Enhver, der har en Smule Kendskab til Forholdene, vil sikkert erkende, at de, der har købt Statsjord, selv om de nu er ude for store Vanskeligheder, dog tilnærmelsesvis ikke er saa vanskeligt stillet som de, der har købt privat i den samme Periode.

Jeg vil derfor gerne spørge det ærede Medlem, som nu taler om Gældsnedskrivning for Statshusmændene, om han vil være med til Overvejelser og Undersøgelse af, hvorledes man kan faa gennemført en Gælds-nedskrivning ikke alene for Statshusmændene, men ogsaa for de Landmænd, som er langt vanskeligere stillet end Statshusmændene.

For øvrigt forekommer det mig, at det er noget ejendommeligt, at det ærede Medlem, der maalede Stillingen saa sort for Statshusmændene, kan være med til at stille Forslag om, at der bevilges 3 Mill. Kr. til Udstykning. Jeg erkender, at Forholdene er vanskelige for Statshusmændene og er endnu vanskeligere for dem, der har købt privat; men jeg tror rigtignok, at de, der vil købe Jord og oprette Brug i disse Dage, alligevel ikke vil komme ind i tilnærmelsesvis saa vanskelige Forhold som de, der har købt i de sidste 10—12 Aar, for de vil i forskellig Henseende, kunne starte langt billigere end de, der har startet i de senere Aar. Derfor mener jeg, at man burde have en Lov, der dog gav Mulighed for nogen Udstykning i det Omfang hvori de unge nu selv ønsker at benytte Loven. Og samtidig var der Mulighed for, at man gennem denne Bevilling i nogen Grad kunde hjælpe de Landmænd, der har for megen Jord, og som ikke kan komme af med den, idet et saadant Salg til Staten vil betyde, at de maaske kunde klare Vanskelighederne, hvad de ellers ikke vilde kunne.

Jeg skal ikke fordybe mig i den Diskussion, der er ført her i Salen om disse Spørgsmaal, det er der ingen Anledning til paa det nuværende Tidspunkt. Jeg skal kun konstatere, hvad Resultatet vilde blive, hvis man stemte for det Lovforslag, jeg har stillet, og som Flertalspartierne har givet deres Tilslutning.

Hvis Lovforslaget vedtages, vil der i det kommende Aar kunne udstykkes over hele Landet, i Sønderjylland og Nord for